

Sygn. akt IV K 900/16

WYROK ŁĄCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Radosław Lorenc

Protokolant: Alicja Wojciechowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 czerwca 2017 r.

przy udziale Prokuratora Piotra Wieczorkiewicza

sprawy

S. W.

ur. (...) w S.

s. M. i J. z d. W.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego G. z dnia (...) w sprawie (...) za:

- czyn kwalifikowany z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w okresie od 08 do 09 czerwca 2010 r., za który wymierzono mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności

- czyn kwalifikowany z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w okresie od 08 do 09 czerwca 2010 r., za który wymierzono mu karę 7 miesięcy pozbawienia wolności;

- czyn kwalifikowany z art. 178a § 2 kk, za który wymierzono mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności;

Kary te połączono i wymierzono skazanemu karę łączną 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał on w okresie od 12 lipca 2011 r. do 12 października 2012 r.

2. Sądu Rejonowego (...)w S.z dnia (...) w sprawie (...)za ciąg przestępstw kwalifikowanych z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk popełnionych w okresie od września 2010 r. do 15 grudnia 2010 r., za który wymierzono mu karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał on w okresie od 26 lutego 2014 r. do 24 czerwca 2015 r.,

3. Sądu Rejonowego (...) w S. z dnia (...) w sprawie (...)za czyn kwalifikowany z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zb. z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 21 sierpnia 2013 r., za który wymierzono mu karę 1 roku 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał on w okresie od 24 czerwca 2016 r. do 20 grudnia 2016 r.

4. Sądu Rejonowego (...)w S. z dnia (...) w sprawie (...)za dwa czyny popełnione w dniu 22 listopada 2013 r. kwalifikowane odpowiednio z art. 193 kk oraz z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk, za które wymierzono mu kary 5 miesięcy pozbawienia wolności oraz 1 roku pozbawienia wolności. Kary te połączono wymierzając mu karę łączną 1

roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres zatrzymania od 22 do 23 listopada 2013 r.. Zasądzono od skazanego nadto obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego w wysokości 1400 zł.

5. Sądu Rejonowego (...)z dnia (...)w sprawie (...)za 4 czyny popełnione w okresie listopada 2013 r. do 24 lutego 2014 r. w ciągu przestępstw kwalifikowane z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 283 kk oraz art. 13 § 1 kk, za które wymierzono mu karę 2 lat pozbawienia wolności;

6. Sądu Rejonowego (...)z dnia (...) w sprawie (...)za

- czyn popełniony w dniu 15 października 2013 r. kwalifikowany z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, za który wymierzono mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz obowiązek naprawienia szkody w kwocie 650 złotych

- czyn popełniony w dniu 14 kwietnia 2013 r. kwalifikowany z art. 279 § 1 kk w zb. z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 2 kk, za który wymierzono mu karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz zobowiązano do naprawienia szkody w kwocie 1.008 zł

- ciąg przestępstw popełniony w okresie od 08 lipca 2013 r. do 09 lipca 2013 r. oraz od 01 sierpnia do 06 sierpnia 2013 r. kwalifikowany z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk, za który wymierzono mu karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz zobowiązano do naprawienia szkody w wysokości 2000 zł

- czy popełniony w dniu 03 września 2013 r. kwalifikowany z art. 119 § 1 Kodeksu wykroczeń, za który wymierzono mu karę miesiąca ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin

Kary jednostkowe wymierzone za przestępstwa połączono wymierzając skazanemu karę 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres zatrzymania od 03 do 04 września 2013 r. oraz od 14 do 15 kwietnia 2013r. i od 16 do 17 października 2013 r.

7. Sądu Rejonowego (...)w S. z dnia(...) w sprawie (...)za ciąg przestępstw kwalifikowanych z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnionych w okresie od 10 lipca 2013 r. do 11 lutego 2014 r., za który wymierzono mu karę 1 roku 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyn kwalifikowany z art.254a kk w zw. z art. 64 § 1 kk, za który wymierzono mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności. Kary te połączono i wymierzono skazanemu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności oraz zobowiązano skazanego do naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych.

o rzeka

I na podstawie art. 91 § 2 kk łączy kary pozbawienia wolności wymierzone skazanemu S. W. wyrokami opisanymi w punktach od 4 do 7 części wstępnej wyroku i wymierza mu karę łączną 7 (siedmiu) lat pozbawienia wolności;

II na podstawie art. 577 kpk zalicza na poczet kary orzeczonej w punkcie I wyroku okresy pozbawienia wolności w dniach od 22 listopada 2013 r. do 23 listopada 2013 r., od 14 kwietnia 2013 r. do 15 kwietnia 2013 r., od 03 września 2013 r. do 04 września 2013 r., od 16 października 2013 r. do 17 października 2013 r.

III na podstawie art. 577 kpk jako początek odbywania kary łącznej orzeczonej w punkcie I wyroku wskazuje dzień 20 grudnia 2016 r.;

IV w pozostałym zakresie wyroki, których kary połączono w punktach I nieobjęte niniejszym wyrokiem łącznym podlegają odrębnemu wykonaniu;

VI na podstawie art. 572 kpk umarza postępowania dotyczące wydania wyroku łącznego wobec kar orzeczonych wyrokami opisanym w punktach od 1 do 3 części wstępnej wyroku;

VII na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

S. W. został skazany prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego G. z dnia (...). w sprawie (...) za:

- czyn kwalifikowany z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w okresie od 08 do 09 czerwca 2010 r., za który wymierzono mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności

- czyn kwalifikowany z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w okresie od 08 do 09 czerwca 2010 r., za który wymierzono mu karę 7 miesięcy pozbawienia wolności;

- czyn kwalifikowany z art. 178a § 2 kk, za który wymierzono mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności;

Kary te połączono i wymierzono skazanemu karę łączną 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał on w okresie od 12 lipca 2011 r. do 12 października 2012 r.

2. Sądu Rejonowego (...)w S. z dnia (...) w sprawie (...)za ciąg przestępstw kwalifikowanych z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk popełnionych w okresie od września 2010 r. do 15 grudnia 2010 r., za który wymierzono mu karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał on w okresie od 26 lutego 2014 r. do 24 czerwca 2015 r.,

3. Sądu Rejonowego (...)w S. z dnia (...) w sprawie (...)za czyn kwalifikowany z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zb. z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 21 sierpnia 2013 r., za który wymierzono mu karę 1 roku 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał on w okresie od 24 czerwca 2016 r. do 20 grudnia 2016 r.

4. Sądu Rejonowego (...)w S. z dnia (...) w sprawie (...)za dwa czyny popełnione w dniu 22 listopada 2013 r. kwalifikowane odpowiednio z art. 193 kk oraz z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk, za które wymierzono mu kary 5 miesięcy pozbawienia wolności oraz 1 roku pozbawienia wolności. Kary te połączono wymierzając mu karę łączną 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres zatrzymania od 22 do 23 listopada 2013 r.. Zasadzono od skazanego nadto obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego w wysokości 1400 zł.

5. Sądu Rejonowego (...)z dnia (...) w sprawie (...)za 4 czyny popełnione w okresie listopada 2013 r. do 24 lutego 2014 r. w ciągu przestępstw kwalifikowane z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 283 kk oraz art. 13 § 1 kk, za które wymierzono mu karę 2 lat pozbawienia wolności;

6. Sądu Rejonowego (...)z dnia (...) w sprawie (...)za

- czyn popełniony w dniu 15 października 2013 r. kwalifikowany z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, za który wymierzono mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz obowiązek naprawienia szkody w kwocie 650 złotych

- czyn popełniony w dniu 14 kwietnia 2013 r. kwalifikowany z art. 279 § 1 kk w zb. z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 2 kk, za który wymierzono mu karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz zobowiązano do naprawienia szkody w kwocie 1.008 zł

- ciąg przestępstw popełniony w okresie od 08 lipca 2013 r. do 09 lipca 2013 r. oraz od 01 sierpnia do 06 sierpnia 2013 r. kwalifikowany z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk, za który wymierzono mu karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz zobowiązano do naprawienia szkody w wysokości 2000 zł

- czy popełniony w dniu 03 września 2013 r. kwalifikowany z art. 119 § 1 Kodeksu wykroczeń, za który wymierzono mu karę miesiąca ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin

Kary jednostkowe wymierzone za przestępstwa połączono wymierzając skazanemu karę 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres zatrzymania od 03 do 04 września 2013 r. oraz od 14 do 15 kwietnia 2013r. i od 16 do 17 października 2013 r.

7. Sądu Rejonowego (...)w S. z dnia (...) w sprawie (...)za ciąg przestępstw kwalifikowanych z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnionych w okresie od 10 lipca 2013 r. do 11 lutego 2014 r., za który wymierzono mu karę 1 roku 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyn kwalifikowany z art.254a kk w zw. z art. 64 § 1 kk, za który wymierzono mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności. Kary te połączono i wymierzono skazanemu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności oraz zobowiązano skazanego do naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych.

Dowód:

- karta karna, k. 139,

- odpisy wyroków, k. 17 – 31, 41, 71 – 72, 85 – 88, 95 – 98,

- obliczenie kary oraz informacja o pobytach i orzeczeniach, k. 46 – 54, 63 – 65, 73 -74, 90 – 92, 111 – 120.

S. W. ma skończone 33 lata. Jest żonaty, nie posiada dzieci. Z zawodu jest ogrodnikiem. Od 26 lutego 2014r. jest osadzony w Zakładzie Karnym w G., gdzie nie jest zatrudniony odpłatnie z powodu braku wolnych etatów. Przed osadzeniem utrzymywał się z prac dorywczych w ogrodnictwie. Skazany odbywa obecnie karę pozbawienia wolności. Porządku i dyscypliny przestrzega w stopniu zmiennym, w ostatnim okresie z przewagą naganego. W gronie współosadzonych funkcjonuje zgodnie, nie odnotowano sytuacji konfliktowych z jego udziałem. Wobec przełożonych odnosi się regulaminowo, jednak w sytuacjach dla siebie niekorzystnych wykazuje skłonność do impulsywnych reakcji. W warunkach izolacji więziennej dwukrotnie dokonał samouszkodzenia. Nagradzany regulaminowo nie był, a karany dyscyplinarnie – trzykrotnie za dokonane samouszkodzenia, gromadzenie leków i nie udzielenie pierwszej pomocy innemu osadzonemu. Ostatni raz miało to miejsce w dniu 1 czerwca 2017. Podczas odbywania kary nie podejmował nauki, w programach resocjalizacyjnych nie uczestniczył. Sporadyczny kontakt poprzez korespondencję oraz rozmowy telefoniczne utrzymuje z matką. Nie deklaruje przynależności do podkultury przestępczej. W związku z dokonaniem samouszkodzeniem i niestabilnym stanem emocjonalnym w dniach 7.03. – 6.04.2017r. skazany posiadał założoną Kartę Osadzonego Zagrożonego. Wobec dotychczasowego trybu życia i popełnionych czynów przestępczych S. W. wypowiada się mało krytycznie.

Dowód:

- wyjaśnienia skazanego, k. 143,

- opinia o skazanym, k. 141 - 142.

Poprzedzając rozważania dotyczące możliwości wydania wyroku łącznego wobec skazanego należy podnieść, że sąd w pierwszej kolejności miał na względzie treść art. 19 ust 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, który wprowadza unormowanie szczególne w stosunku do kodeksowego art. 4 § 1 k.k. W myśl ustanowionej w art. 4 § 1 kk zasady normującej kwestię kolizji ustaw w czasie, łącząc od dnia 01.07.2015r. węzeł kary łącznej kary prawomocnie orzeczone przed wejściem w życie tej noweli należałoby stosować „ustawę nową”, czyli przepisy rozdziału IX w brzmieniu nadanym rzeczoną nowelą, a „ustawę obowiązującą poprzednio”, czyli przepisy rozdziału IX w dotychczasowym brzmieniu, tylko wtedy, gdyby była ona względniejsza dla sprawcy. Przepis art. 19 ust 1 przywołanej wyżej ustawy wprowadza odstępstwo od tej zasady. Wyraża się ono w tym, że w rozważanym zakresie wyłącza się stosowanie ustawy nowej do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem jej wejścia w życie z

tym, że owo wyłączenie nie obejmuje wypadków, w których zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem już po tym dniu. W tym zakresie ww. przepis wyłącza stosowanie art. 4 § 1 kk. Natomiast w sytuacjach, w których zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie ustawy nowelizującej i połączenia kary orzeczonej prawomocnie w dniu 1 lipca 2015r. lub później z jedną albo większą liczbą kar orzeczonych prawomocnie przed tą datą, wówczas należy na podstawie art. 4 § 1 kk rozstrzygnąć, czy stosować dalej przepisy rozdziału IX w nowym brzmieniu, czy też w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2015r.

W przedmiotowej sprawie jeden z wyroków jednostkowych, tj. w sprawie o sygn. akt (...) został wydany w dniu 1 grudnia 2015r., a zatem możliwe było zastosowanie wobec skazanego znowelizowanych przepisów obowiązujących od dnia 1 lipca 2015r. Jednocześnie sąd uznał, że przepisy Kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015r. dotyczące łączenia kar węzłem kary łącznej, są dla skazanego względniejsze mimo, iż wszystkie czyny zostały popełnione przed tą datą, dlatego zastosowano ustawę nową.

Stosownie do treści art. 85 kk, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, zaś podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89 kk, w całości lub w części kary lub kary łączne za wspomniane przestępstwa.

Przepisem szczególnym w stosunku do art. 85 kk jest art. 91 kk, przewidujący konstrukcję tzw. ciągu przestępstw, tj. sytuację, w której sprawca popełnia w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregokolwiek z tych przestępstw, sąd orzeka jedną karę określoną w przepisie stanowiącym podstawę jej wymiaru dla każdego z tych przestępstw, w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę.

Artykuł 91 § 2 kk reguluje zaś przypadek popełnienia przez tego samego sprawcę dwóch różnych ciągów przestępstw lub popełnienia ciągu przestępstw i innego przestępstwa. W takiej sytuacji, zgodnie z brzmieniem tego przepisu, sąd na podstawie kar orzeczonych za ciąg lub ciągi przestępstw albo za pojedyncze przestępstwo (przestępstwa), pozostające z tym ciągiem (ciągami) w konfiguracji określonej w art. 85 kk – orzeka karę łączną, stosując przepisy art. 85 – 89 kk, przy czym podstawą wymiaru kary łącznej jest w takim przypadku art. 91 § 2 kk (por. wyrok S.A. w Katowicach z 18.07.2002 r., II Aka 249/02, Prok. i Pr. 2003, z. 5, poz. 18).

Mając na względzie powyższe zasady orzekania kary łącznej, w niniejszej sprawie, wystąpiły przesłanki do orzeczenia kary łącznej co do kar orzeczonych w sprawach (...), (...),(...)i (...), albowiem są to kary tego samego rodzaju i wszystkie podlegają obecnie wykonaniu. Jednocześnie żadna z tych kar nie została wymierzona za przestępstwo popełnione po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania innej kary podlegającej łączeniu z karą wykonywaną w chwili popełnienia przestępstwa, lub karą łączną, w skład której wchodzi kara, która była wykonywana w chwili popełnienia czynu (art. 85 § 3 kk).

Skoro natomiast wszystkie te wyroki są prawomocne, zaistniały przesłanki do wydania wyroku łącznego, przy czym mając na względzie wcześniejsze rozważania, z racji tego, że w sprawie niniejszej mamy do czynienia z łączeniem kar orzeczonych za ciągi przestępstw oraz inne przestępstwa, tymi ciągami nie objętych, za podstawę wymierzenia skazanemu kary łącznej Sąd przyjął art. 91 § 2 kk.

Stosownie do art. 86 § 1 kk sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności.

Oznacza to, że w przypadku S. W. kara łączna może być orzeczona w granicach od 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności (najwyższa z wymierzonych kar podlegających łączeniu) do 7 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności (suma kar podlegających łączeniu).

Wymierzając skazanemu karę łączną 7 lat pozbawienia wolności, Sąd miał na uwadze, iż w przedmiotowej sprawie nie zachodzą przesłanki do zastosowania zasady absorpcji, a więc pochłonięcia innych kar przez karę najsurowszą, albowiem S. W. na przestrzeni około ośmiu miesięcy wielokrotnie dopuszczał się popełniania przestępstw. Sąd poczytał zatem na niekorzyść skazanego fakt, iż popełnił więcej niż dwa przestępstwa, co jest istotnym czynnikiem prognostycznym przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 20 września 2001r., sygn. II Aka 154/01).

Nie należało jednak, w ocenie Sądu, stosować względem skazanego zasady sumowania, pozostając przy zasadzie asperacji. Wymierzając wspomnianą karę łączną w oparciu o tę zasadę Sąd miał na względzie pogląd wyrażony w wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 30 marca 2005 r., sygn. akt II Aka 106/2005, który stwierdził, iż „wymiar kary łącznej winien różnić się od mechanicznego dodawania kar. Przy kształtowaniu kary łącznej bierze się pod uwagę stopień związku między poszczególnymi przestępstwami, ich łączność przedmiotową i podmiotową. Im związek ten jest silniejszy, tym bardziej przeważa absorbowanie poszczególnych kar, im luźniejszy - ich kumulacja. Priorytetową zasadą kary łącznej powinna być zasada asperacji, zaś kara łączna, orzeczona na zasadzie absorpcji lub kumulacji - wyjątkiem. Żaden automatyzm w wymiarze kary nie może zasługiwać na aprobatę, gdyż zasada kumulacji byłaby formą odplaty, zaś zasada absorpcji - formą nagrody.”

Należy też zważyć, że popełnione przez skazanego czyny w przeważającej mierze godziły w dobro prawne, jakim jest mienie. Nie można jednak w ich przypadku mówić o ścisłej zbieżności przedmiotowej, co zostało poczytane na niekorzyść skazanego. Przestępstwa przez niego popełnione wyczerpywały bowiem znamiona różnych przepisów rozdziału XXXV kodeksu karnego, a jeden z nich godził w porządek publiczny.

O ile zatem nieznaczne odstępy czasu między poszczególnymi czynami miały w niniejszej sprawie wpływ na odstąpienie od zasady kumulacji i obniżenie kary łącznej, o tyle fakt, iż skazany dopuszczał się różnorodnych przestępstw wyjątkowo często przez analizowany kilkumiesięczny okres czasu, skłonił Sąd do odstąpienia od zasady absorpcji.

Zgodnie z art. 85a kk., orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Wymierzając, w przedmiotowej sprawie karę łączną 7 lat pozbawienia wolności wobec S. W., sąd kierował się również wskazaniem powyższego przepisu, tj. przesłankami indywidualnoprzewencyjnymi oraz w drugiej kolejności – ogólnoprzewencyjnymi i dodatkowo na tej podstawie, bacząc, by wymiar kary pozwolił osiągnąć wobec sprawcy wskazane wyżej cele, zdecydował o zastosowaniu zasady asperacji. Sąd w tym zakresie miał na względzie ostatnią opinię skazanego w zakładzie karnym, w którym jest osadzony. Wynika z niej, że zachowanie skazanego w trakcie odbywania kary pozbawienia wolności nie było poprawne, czego wyrazem jest fakt, że S. W. był trzykrotnie karany dyscyplinarnie (ostatni raz w czerwcu 2017r.) i nie jest chętny do poddania się programowi wychowawczemu. Co też istotne, skazany nie jest krytycznie nastawiony wobec popełnionych przez siebie przestępstw. Na rozprawie w przedmiocie wydania niniejszego wyroku łącznego stwierdził wprawdzie, że żałuje swojego dotychczasowego przestępczego postępowania, jednakże zważywszy na treść wspomnianej opinii i wynikający z niej sposób funkcjonowania skazanego w warunkach izolacji więziennej, jak również fakt lekceważenia nałożonych na niego obowiązków naprawienia szkody, nie sposób uznać wyrażonego przez niego żalu za szczery i wynikający ze zrozumienia naganności swojego postępowania. W ocenie Sądu powyższa postawa skazanego świadczy o tym, że osiągnięcie w stosunku do niego resocjalizacyjnego celu kary wymaga orzeczenia jej w wymiarze znacznie większym od tego, jaki wynikałby w tym przypadku z zasady absorpcji. Jest to zasadne z tego też względu, że skazany na przestrzeni zaledwie kilku miesięcy dopuszczał się przestępnych zachowań wyjątkowo często, działając dodatkowo w warunkach powrotu do przestępstwa. Świadczy to o jego znacznej demoralizacji, który pomimo wcześniejszych skazań za przestępstwa przeciwko mieniu, ponownie popełniał przestępstwa podobne.

Podsumowując, wskazana wyżej kara łączna pozbawienia wolności wypełni wobec skazanego cele wychowawcze, resocjalizacyjne, jak również skutecznie odstraszy go od popełnienia w przyszłości kolejnych przestępstw i z tego względu jest karą adekwatną do wagi i rozmiaru naruszonych przez skazanego norm prawnych, a nadto uwzględnia zarówno wzajemne powiązanie inkryminowanych zdarzeń, jak i cele wychowawcze oraz zapobiegawcze kary.

Z racji tego, że łączone wyroki zawierały także rozstrzygnięcia nie podlegające łączeniu, tj. obowiązki naprawienia szkody, w pozostałym zakresie - poza objętym rozstrzygnięciem z punktu I – Sąd pozostawił te wyroki do odrębnego wykonania.

Stosownie do art. 577 kpk Sąd zaliczył na poczet orzeczonej kary łącznej okresy pozbawienia skazanego wolności w sprawach, których kary połączono, to jest od 22 listopada 2013 r. do 23 listopada 2013 r., od 14 kwietnia 2013 r. do 15 kwietnia 2013 r., od 03 września 2013 r. do 04 września 2013 r., od 16 października 2013 r. do 17 października 2013 r.

Oprócz kar podlegających łączeniu, S. W. został skazany także na inne kary pozbawienia wolności, wynikające z wyroków, wskazanych w punktach 1. – 3. części wstępnej wyroku. Z racji tego, że kary te zostały w całości wykonane, stosownie do treści art. 572 kpk należało umorzyć postępowanie w zakresie wydania wyroku łącznego co do nich.

Mając na uwadze, że S. W. jest pozbawiony wolności i nie będzie miał możliwości poniesienia kosztów procesu w oparciu o przepis art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił go w całości z obowiązku poniesienia kosztów sądowych.